

Выходитъ по Понедѣлку, Средѣ и Пятницѣ
о 7 годѣвъ по полудни кромѣ русскихъ святъ.
Администрація и экзекудія: улица Жолковска
н-рѣ 28.
Редакція: ул. Руска н-рѣ 3 (дѣль Ставропиг.
Института).
Кореспонденція и грошей посылки упроща-
ется адресовати до Администраціи часописа „Миръ“,
улица Жолковска н-рѣ 28 (почта Львѣвъ-Подзамче).
Рукописи употребленіе не звертаются.
Рекламація неопечатаній вѣдѣтъ отъ порта.
Инсераты принимаются по 6 кр. бѣтъ одинъ
строчка дробного друку.
Пренумерату и инсераты принимае въ Вѣдн:
Maassenstein & Vogler (Otto Maass), Wahlrissgasse N. 10.,
G. L. Daube et Comp., Ig. Knoll Central-Annoncen-Ex-
dition I am Hof 5. Въ Варшавѣ: Райхманъ и Френ-
длеръ, бюро центральное, улица Сенаторская н-рѣ 18.
Въ Парижѣ: Agence Navas, 8 Place de la Bourne.

МИРЪ

ЧАСОПИСЬ ДЛЯ СПРАВЪ ПОЛИТИЧНЫХЪ, ЦЕРКОВНЫХЪ, ЭКОНОМИЧНЫХЪ И ЛИТЕРАТУРНЫХЪ.

Цѣна пренумераціи съ почтовымъ пересылкою
въ Австро-Венгріи: на рѣкъ 10 зр.; — на 1/2 року
5 зр.; — на 1/4 року 2 зр. 50 кр.; — на мѣсяць 85 кр.
Въ Россіи: на рѣкъ 12 руб.; — на 1/2 року
6 руб.; — на 1/4 року 3 руб.
Въ Пѣмеччинѣ: на рѣкъ 24 марокъ; — на 1/2
року 12 мар.; на 1/4 року 6 мар.
Въ другихъ краяхъ: на рѣкъ 30 франковъ;
— на 1/2 року 15 фран.; — на 1/4 року 8 фран.
Поодинокіи н-ра продаются по 10 кр.: въ экс-
пекдїи „Мира“, въ трамваяхъ: улица Кароля-Лю-
двики н-рѣ 7; — улица Руска н-рѣ 3 и улица Сло-
вацкаго н-рѣ 2.

Слѣдующій н-рѣ Мира поя- вится во Вторникъ.

Львѣвъ, 28 грудня 1885 (9 сѣчня 1886).
Зрѣлище величавої манифестаціи
представитъ завтра Станиславѣвъ, столи-
ца нашего чудного, дарами природы такъ
щедро вывѣнваного карпатского подгорья..
Море парода всякого вѣка и возраста,
безчисленныи здыгъ духовенства и мѣ-
рянъ соберется бо въ еи празднично при-
украшеныхъ стѣнахъ, щобъ въ радостнѣмъ
хоровѣдѣ окружити милостію св. Отця и
Найясѣйшого Монарха новоздвигненый
Престоль руской церкви и съ чувствомъ
восторга встрѣтити въ першій разъ на
немъ засѣдающого Владыку, Мужа, ко-
торый тѣшитъ загалнымъ довѣрїемъ
краю и глубокимъ почитаньемъ вѣрен-
ного ему стада.
До вѣнка, сплетеного зъ цвѣтѣвъ най-
сердечнѣйшой снѣвской любви и предан-
ности, который народъ рускій зложитъ у
стѣпъ нового Святителя своєї церкви, по-
зволимъ собѣ и мы, скромныи труженники
пера, докинути такожь одинъ листочекъ
изъ глубины сердца, вышывающихъ бла-
гожеланій, будучи увѣренъ, що слова на-
шій суть лишь слабымъ отголоскомъ тыхъ
чувствъ, якій наполняютъ въ тѣй хвили
душу и груди снѣговъ нашего народа...

Дорога, которую новому Святителю
нашой Церкви ступати прїйдеся, не вы-
стелена лишь самими коврами и рожами,
а чаша, которую ему судьба подноситъ,
не наполнена лишь самою сладостію и
роскошію... Знаючи о тѣмъ, молимъ во
первыхъ Всевышного Подателя всѣхъ
благъ, чтобы зволить удѣлити Ему бодро-
сти силъ и крѣпости духа побороти всѣ
противности и чтобы освѣнивъ Его Своєю
благодатію, покориючи пѣдъ ноги Его вся-
кого врага и супостата!

Лютѣ бурѣ, непогоды и громы бьютъ
о стѣны нашой народнои святинѣ; ми-
лостъ Божя нехай подае Ему мудрость
станути успѣшно середѣ грозныхъ волнъ
и даруе силу отвергати всякій небезпе-
ченства бѣтъ найдорожшого намъ ковчега!

Медомъ и молокомъ плывучу краину
нашу все еще розрываетъ домашня война
межи заселяющими ю братними племенами..
Нехай Всевышній дасть Его слову чаро-
дѣйную силу во имя любви и братнои вза-
имности усмирятъ гибельну вражду и
пожаръ страстей!...

Пѣдъ родимыми стрѣхами нашими,
межи дѣтьми однои Матери, лютится
злой духъ роздорбѣвъ, сварбѣвъ и ненави-
сти и запирае дорогу правды, добра и
счастья.. Нехай Управитель вселенной по-
дасть новому Дѣятелю въ нашѣмъ вер-
тоградѣ крѣпость воли и громоноснѣсть
голоса наверхути блукающихъ и созвати
всѣхъ до всепѣльного труда для осягненія
цѣль, указаной намъ Богомъ и законами!..

Умоляючи Всевышного о покровѣ и
благденствіе для нового Святителя, от-
зываемся вѣднѣи до тебе, честный рускій
народъ, вѣвреной Ему части нашой дорогомъ
отчнны, станути тѣснымъ оплотомъ въ
округъ своего церковного князя и съ лю-
бовію, довѣрїемъ и самоотверженьемъ слѣ-
довать за проводомъ Его жезла, такъ
якъ лишь единѣсть и тѣсна звязъ межи
Пастыремъ и пасомыми есть условіемъ
силы и успѣшнои дѣятельности.

Часы нынѣ грозныи, критичныи, — во-
дворенье единокудія, мира и солидарности
есть прото дѣломъ наглядимъ и пеку-
чимъ — и се буде пайкрасимъ даромъ,
якимъ возможете возвеличити завѣршше
торжество, и наймилѣйшю памятку для
народолюбивого сердца и духа нового У-
правителя вашой епархіи!..

Всегда

Его Прев. станиславѣвского Епископа кыр. Ю-
ліана, Прокопи на 18. засѣданю галицкаго
сойма, днѣ 4. сѣчня 1884 при случаю генеральныхъ
дебатъ надъ исправозданьемъ школьной комисіи о
внесенои пос. Ромачука.

(Послѣ стенографическихъ записокъ).

Мои панове!

Я не намѣривъ ни сего року, а тымъ меньше
днесь забирати голосъ въ тѣй Высокой Палатѣ,
а то зъ различныхъ причинъ. Найперше бо я
еще за короткій часъ въ тѣй Палатѣ, за надето
мало знаю формы парламентарной, а тымъ меньше
чую въ собѣ силы и здѣбнѣсть, чтобы пописа-
тиса и якъ бы то на першій разъ бесомнѣвно
выпадало, красну бесѣду выповѣсти. Отже того
бѣтъ мене не вымагайте.

Мои Панове! Теперь, коли тыхъ кѣлька
слѣвъ маю сказати, я такъ занятый иншими
справами, — бо якъ вѣдомо выбираюся на обняты
мого нового епископства, — що и въ сей
хвилѣ, коли тутъ говорю, мои мысли суть бѣльше
по-за тою Палатою, якъ власне въ тѣй Высо-
кой Палатѣ. А що найприкрѣйше менѣ, що мене
нефортунный случай змушае першій разъ вы-

ступати полемично, и то кажу напередъ, кате-
горично-полемично, и то полемизувати съ му-
жами, послами, которыхъ впрочѣмъ почитаю и
съ которыхъ радъ бы я все ити и ихъ зма-
гана поипрати.

Однакъ дебаты зъ субботы въ тѣй высокой
палатѣ були сего рода, що всѣ тѣ взгляды,
а хотя бы я мавъ еще иншій взгляды, мусѣтъ
упасти, и я чуюся приневоленный и змушенный,
яко снѣтъ того краю, яко Русинъ и яко католи-
ческой епископъ, въ своемъ и епископата имени
голосъ забрати (Славно!).

Мои Панове! Росправы точатся о внесе-
нью посла Ромачука, который хоче змѣны у-
стави школьной красвою въ певныхъ парагра-
фахъ, чи артикулахъ. После формъ парламен-
тарныхъ и посла регулямина повиненъ бы я
властиво говорити о тѣмъ предметѣ. Однакожь
въ субботу зробленъ досѣдченя, показали менѣ,
що нанъ маршалокъ неконечно настававъ на
то, чтобы строго до рѣчи говорити и думаю,
що и нынѣ, хотя не буду строго до рѣчи го-
ворити, бо признаюся, що я въ тѣмъ взглядѣ
не фаховый, ни достаточно приготованныи, найду
подобныи взгляды.

Я буду говорити о иншихъ рѣчахъ, а вла-
стиво хочу зложити въ моеи и епископата
имени освѣдченье, которе стоить въ связи съ
тымъ, що было говорено въ тѣй Палатѣ.

Прикро менѣ дѣйстно, що такъ красныи
персѣбтъ росправъ въ тѣй Высокой Палатѣ, въ
которѣмъ, сказавъ бы я, зъ всѣхъ сторонъ
персѣбиваеся добра воли и жидли-
вость людей разумныхъ для справе-
дливой и для Русинѣвъ пожеланого
рѣшеня той справы, — бо констатую, що
на мене таке то зробило враженье — прикро
менѣ, що та гармонія збѣтала заколочена где-
которыми бесѣдами, идеяхъ почтенныхъ по-
слѣвъ. Маю тутъ на гадцѣ передовѣсьмъ бесѣду
почтенного посла Качала (Славно!). Прикро
менѣ, еще разъ мущу то повторити, що власне
напротивъ того мужа мущу въ першій линіи
полемизувати, и еще менѣ прикрѣйше для того,
понеже я съ нимъ передъ лѣтами мавъ подобну
справу до залагодженя; вправдѣ не въ Палатѣ
соймовой, але яко литератъ съ литератомъ.
Тогда сказавъ я почтенному послѣви, що въ
справѣ его поглядѣвъ политичныхъ, националь-
ныхъ, если трактую ихъ исторично, не вѣтшю-
юся. Я лишая тое совершенно ему; най наво-
дитъ доказы, а посла того, яку они мають
силу, будутъ приняты, или откинены. Однако
тогда зазначивъ я, що на поли религийныхъ,
особливо на поли догматѣвъ, не знаю жадныхъ
укладѣвъ. (Славно!). Тутъ есть певнѣсть, бѣтъ

которой тогда яко священникъ, а теперъ яко
епископъ, отступити не хочу, не могу и не
смѣю (Славно!). Отжекъ, мои Панове, почтенный
посоль Качала сказавъ въ своей бесѣдѣ, въ ко-
тору впрочѣмъ я не могу входить подробно
для той причины, що я не совсемъ ю добре
чувъ, сказавъ межи иншими, що по униі лю-
бельской и по иншихъ историчныхъ справахъ,
збѣтала на Руси за актрѣввана униа цер-
ковна. Мои Панове! чий почтенный посоль
хоче тымъ прислужитися тѣй справѣ, который
служитъ и, якъ знаю, широко служить? (Славно!)
Русины дуже часто жалуются на то, що ихъ
подозрѣвають о склоннѣсть до схизмы, до Мо-
сквы. Дѣйстно признаю то и подѣляю той жалъ.
Алекъ, мои Панове! нехай тѣи, который слу-
жатъ руской справѣ и тѣи, который, якъ повто-
раю служить ей зъ переконаня и доброй совѣ-
сти, нехай не подають ничъ такого, чтобы мо-
гло кому нибудъ послужити до такихъ инсину-
ацій на Русинѣвъ. Мои Панове! не хочу входить
тутъ въ то, бо не маю часу ани мѣстца до вы-
ложеня, якъ униа прїйшла до дѣла. Обще вѣдо-
мо и певне кождый зъ почтенныхъ послѣвъ о
тѣмъ добре знае, якъ красныи бувъ станъ цер-
квы руской тогда, коли она въ першихъ вѣкахъ
своеи истнована до кѣнца XII. столѣтїя была
католическою. Вѣдомо такожь, що бѣтъ початку
XIII. столѣтїя кинено межи Русинѣвъ зерно не-
згоды черезъ зацепленье греческой схизмы и
бѣтъ той поры мовбѣи палець божїи тяживъ надъ
нашою отчнною. Пригадую тѣи рѣчи, бо дѣйстно
суть они болестныи для кождого чоловіка, не
говорю для Русина, но для кождого, который тою
справою занимаеся. Вѣдомо, що въ XVI. столѣ-
тїю мы прїйшли до того, що не було на Руси
ани одного чоловіка, ани одного мужа, который
бы не оплаковавъ бѣды и страшного упадеку
руской церкви и тымъ самымъ и руской народ-
ности. Не поклонюся на католикѣвъ, на Поля-
кѣвъ, бо то свѣдоцтво може було бы якось подо-
арѣле; я поклонюся на такихъ мужѣвъ якъ
Константинъ Острожскій, на братство львѣвске
пѣднѣйше ставропигїйске

Пригадую тѣи стараня, якихъ докладавъ
князь Острожскій въ першихъ лѣтахъ, коли та
гадка начала была бѣльше подноситиса, чтобы
допроводити до униі церкви руской съ Римомъ.
Пригадую тѣи сумныи, сказавъ бы я плачливый сло-
ва, якими отозвалоса братство львѣвске въ
1583 р. до тогданного митрополита Дѣвочки: „Мы
блукаемъ якъ бѣдныи овцы, которыхъ пастыръ
опустивъ“. Було то несчастье, а не було помочи.
Бо гдѣжь мали Русины обернутиса? До Констан-
тинополя? То здавалоса рѣчею природною. Но
тамъ было еще гѣрше! До Митрополита? Але

УЧЕБНИКЪ

ХРИСТИАНСКО-КАТОЛИЦКОИ

ЕТИКИ

ДЛЯ ВЫСОШИХЪ НАСЪ СРЕДНИХЪ ШКОЛЪ С. ПЮРКА
рецензуе авторъ самъ.
(Конецъ).

Еще бѣльшій смѣшности находятся на ст.
240. На тѣй сторонѣ читаемъ именно такъ:
„высше совершенство не есть чловѣквои при-
казане, але за то есть приказано, чтобы без-
престанно до него прямувавъ и стре-
мѣвъ“. Дальше на тѣй самѣй сторонѣ прихо-
дитъ вже само лише: прямувати, прямо-
ване до совершенства; за то кажется при са-
момъ кѣнци той стороны такъ: „прямоване
до морального совершенства мѣстятъ въ собѣ
двоакое стремлене“. Тѣи самѣи дива тягнутся
еще и на слѣдующій сторонѣ (241). На тѣй
сторонѣ находимъ титулъ §. 100: „стремле-
не до чистоты сердца“, но §. самъ нача-
наея такими словами: „Першою задачею хри-
стіянина есть безнастанне прямоване
до чистоты сердца“. Окромъ того читаемъ на
тѣйже ст. 241. еще и слѣдующій рѣчи: „Треба
бачити на внутрѣшній и тайній зворушеня
серца, и якими понуками (!) поводи-

мо ся (!) при всякомъ дѣланю“ — зам. мого:
„на переважну склоннѣсть (vorwiegende
Neigung) нашого сердца, и на поводи, якій
наеъ до нашихъ поступковъ накланяють“. При-
мѣчаю, що дивацкїи „зворушеня“ значили у
мого корректора на самъ передъ: Vorstellung
und Empfindung (47); потому, посла власного
его поясненя: злї мысли и бажаня (48),
а теперъ значать они у него наразъ только
что: vorwiegende Neigung; хаосъ — тай годѣ!

Еще бѣльшій хаосъ, ба таки вѣсно
вавилоньске помѣшане понятий починаеся на ст.
247. Поминувши вже такїи рѣчи, якъ прямо-
ване до честноты, „успѣвати въ добрѣ, и
рѣшучимъ и дѣяльнымъ хотѣнемъ“ —
кладе мѣи корректоръ, почавши бѣтъ сѣи сторо-
ны, вже конексеквентно ажъ до кѣнца всюда
зам.: побожный — набожный; зам. над-
звычайно (ausserordentlich, überaus) — не-
звычайно (ungewöhnlich); зам.: спаси-
тельный — спасенный, а зам.: неудо-
вимый — неутомленный. И такъ чита-
емъ у него такїи дива: „скрѣпити нашу волю
для неутомленного успѣваня въ добрѣ
(247)“; читане набожныхъ книгъ — якъ
коли бы книга могла бути набожною (andäch-
tig) — зам.: побожне чтеніе (fromme Lesung);
приводить насъ до набожного постановленя

(248); набожне читане и размышлюване..
есть невычайно спасенне — зам.: по-
божне чтеніе и поученіе есть надыва-
чайно спасительное: fromme Lesung u.
Betrachtung ist überaus heilsam“. Примѣчаю,
что: lectio (Lesung) и meditatio (Betrachtung)
выражаеся въ нашихъ литургичныхъ книгахъ
только черезъ: „чтеніе“ и „поученіе“, на
пр.: отъ Луки св. Ев. чтеніе: lectio s. Ev.
secundum Lucam — и: „яко законъ твой по-
ученіе мнѣ есть“ (ис.): quia lex tua me-
ditatio mihi est (Vulgata). „Чтеніе“ (lectio) и
„поученіе“ (meditatio) есть отже terminus
technicus, который въ учебнику религии задер-
жанымъ бути повиненъ. Мѣи корректоръ змѣ-
нивъ однакъ выразъ „побожне чтеніе“
(fromme Lesung) разъ на: читане набож-
ныхъ книгъ — а другій разъ попросту на:
набожне читане; выразъ же „поученіе“
заступивъ черезъ розвалѣ: „размышлюван-
не“, а на иншихъ мѣстцахъ черезъ „розпа-
мятоване“.

Дальше читаемъ: „слушане литургїи есть
невычайно спасеннымъ (249), частѣйша
сповѣдь есть невычайно спасенна (250);
у котрого иде у парѣ правдива набожность
(Grömmigkeit); то походить зъ бѣтъ, що не
дѣбстае имъ (251) — зам.: що не достае

имъ (fehlt); добрый примѣръ, якимъ (256) чле-
ны (братства) себе въ добрѣ поддѣржуютъ,
есть сильною понукою... Церковь полирае для
того такїи набожнїи братства (fromme Bruder-
schaften); чтобы тымъ свободнѣше прямоу-
вати до вѣчного добра (256); чтобы въ чинѣ
посвятитиса высшому прямованю, и розтя-
нути свою спасенну дѣяльність (258);
найльшимъ приготовленемъ (262) на смерть
есть безнастанна (зам.: неустанна, безпе-
рестанна) молитва о благодатѣ выдержана въ
добрѣ ажъ до кѣнца, и набожне житье
(frommes Leben); а на послѣдней сторонѣ (264):
„цѣле свое жите-буте“ (зам.: весь свой
быть), и: „Умоляючи Бога, чтобы зволить“
— зам. мого: „чтобы благоволивъ“.

Що на всѣхъ тутъ наведеныхъ сторонахъ
находятся еще и двацтва передъ тымъ вже
обговоренїи, розумѣея само собою. Такожь на-
ходятся тутъ гдѣякіи правовиснїи змѣны, съ
котрыми я згодитиса не могу. Я писавъ всюда:
въ чѣмъ, въ прочѣмъ, котрїи то формы по-
змѣнявъ мѣи корректоръ на формы: въ чѣмъ
(249) и т. п. Примѣчаю, що способъ писаня:
въ чѣмъ — есть вправдѣ добрый, но некон-
секвентный. Пашучи: въ чѣмъ (изъ: въ чемъ),
треба бы такожь писати: чего, чему, а не:
чего, чому; противно зновъ — если пишемъ;

щожь мбгъ здѣлати тагій метрополитъ, якъ Оне-
сифоръ и другіи метрополити тѣхъ часбвъ?
Щожь мали отже Русины зроби́ти? Буда то про-
то счастлива гадка, що люде розумній и совѣ-
стній и своєї церквѣ и народу добре желаючі,
стали промышляти надъ ей минувостію и по-
знавали, що ратунокъ и спасеніе можна найти
тѣльо тамъ, где оно колись находилося, що
церковъ и народибсть руска спасеня, если по-
верне до той вѣры, до которой зъ поганьства
збѣжала напервене. Не прійшла та мысль отъ
чужихъ людей, она повстала зъ внутрѣшней
потребы руской церкви и народности и кождый
розумный чоловѣкъ муситъ признати, що було
то найбільше для церкви руской, що при кѣнци
XVI. столѣтія уніа збѣжала не заключена
але отновлена (славно!) Дятого не впу-
скаючися далше въ тѣ рѣчи скажу, що уніа не
збѣжала октроєвана, що не Іезуити, не Римъ, не
король польскій Зигмонть III., ни шляхта за-
октроєвала и дала намъ унію, тѣльо уніа вы-
робидася и на подставѣ внутрѣшней, жи-
зненной потребности народа руского (сла-
вно!). Прото тверженіе, которе побѣдѣ по-
чтенный посолъ о. Качала, я не тѣльо яко
епископъ католическій, але яко Русинъ мущу
отвѣтити съ отразомъ (славно!) и подному
противъ него торжественный протестъ
(славно!) Але еще болше въ тѣмъ взглядѣ маю
до сказана почтенному послову, которого, свид-
чуся передъ Богомъ и людьми, не посуджаю ни-
коли о якиѣс шизматичей тенденціи, о кото-
рымъ хочу бути переконаннымъ, що есть ши-
рымъ католикомъ, которому але черезъ рев-
нѣсть вырвалися тагій слова на которій мущу
еще разъ звернути увагу щобы не сказано:
Qui tacet consentire videtur. Сказавъ намъ по-
чтенный посолъ, що „уніа еще не упала“. Я смѣю
твердити, що уніа еще нигде не упала. Спи-
таете мене: А гдѣжь подѣлася та славна цер-
ковна провинція, котора въ половинѣ XVIII. сто-
лѣтія мала 9 великихъ архієпископствъ и епи-
скопствъ, до которыхъ належало болше якъ 13
миліонбвъ вѣрныхъ? Нынѣ ей нема. Мимо то, я
тверджу, що уніа не упала но збѣстала зпище-
на (славно!), знищена черезъ тѣхъ людей, у
которыхъ пануе сила передъ правомъ (славно!)
Впрочомъ сумній то згадка, за тамтѣи минувшій
часи. Я пытаюся яко Русинъ ширій, которій
для своєї руской, малоруской народности пра-
цювати хоче, чи який Русинъ мбгъ радоватися
если бы уніа була упала? Прощу подивитися,
чи тамъ где знищено унію, чи тамъ Русинамъ
вѣдно отзвѣтати въ церквѣ або въ школѣ сво-
имъ рѣднимъ языкомъ? Мы живемъ въ Австрій,
мы маемъ конституцію, маемъ рѣвноуравненіе
и не маемъ причины боятися, щобы уніа упала.
Не упала смѣю твердити; она была
есть и буде и славнѣйша якъ колись
була (славно!). (Конецъ буде)

СОЙМЪ КРАЕВЫЙ.

(XVII-е засѣданіе зъ дня 2. сѣчня 1885).
(Дальше).

Пос. Романовичъ заявляє, що не буде
голосовати за внесеніями комисіи, передовѣсьмъ
противъ удержанія попередника, будьто бы
въ комисіи було неприклонне успособленіе для
его внесенія. Бесѣдникъ, увѣряе, що не Русины

суть причиною незгоды, но бурянь межи Ру-
синами, которого еще не успѣли выхолоти.
Необходимымъ послѣдствіемъ нынѣшнихъ на-
радъ безъ взгляда на то, которій внесена пе-
рейдуть, буде то, що кругъ руского языка въ
школѣ, значительно збѣстане розширенный.

На той вопросъ слѣдуюе смотрѣти такъ
зъ становища принципіального, т. е. права и
справедливости, якъ тоже зъ политичного или
утилитарного и опортунистичного. Зъ обохъ
тѣхъ взглядбвъ, бесѣдникъ буде голосовати за
далше идучимъ внесеніемъ, которе буде по-
ставлене въ протягу дискусіи. Поляки придерж-
жовалися всегда принципа воспитанія дѣтей въ
родимбмъ языкѣ. Для народнои школы отка-
залися бы Поляки даже отъ конституційныхъ
своббдъ. Рѣшаючи принципъ, що громада де-
цидуе о преподавательномъ языкѣ въ школѣ,
думавъ соймъ, що аблизкася до справедли-
выхъ требованій агаалу. Принципъ той дѣйстви-
добрый тамъ, где населеніе однообразное, но
не тамъ, где людибсть естѣ мѣшаномъ. Для
устороненя злого, бесѣднику выдаеся недоста-
точнымъ комисіина резолюціи.

Ораторъ пригадуе, що въ давній рѣчи-по-
сполитій агаально владѣвъ духъ толеранціи.
Доперва съ паденіемъ принципа: Wolni z wol-
nymi, tŃwni z tŃwnymi, начинася виѣшне и
внутренне надѣвие народа. И теперь треба стре-
мѣти до того, щобы усторонити поздръ неспра-
ведливости. Но зъ другой стороны треба при-
знати, що легко встрѣтитися съ замѣтомъ не-
достатка гваранціи, щобы дѣйстви рускій языкъ
а не россійскій, бувъ примѣненный въ школахъ.
Бесѣдникъ думае що противъ того замѣта го-
ворити стремленіе, яке проявилося въ рускомъ
сторонницѣвъ. Ораторъ вѣритъ въ ширѣсть
того проявленія и длитого буде голосовати за
далше идучимъ внесеніемъ (славно!).

Пос. Емилиј Торосевичъ стае на со-
вершенно негативномъ становищи. Въ краю
владѣе совершенна згода, даже николи не чувъ
о несогласію межи людностію. Рускій языкъ
употребляемый въ восточной части краю, межи
шляхтою а людомъ въ щодневномъ житію, мае
— ибѣля законбвъ — тагій самій права, якъ
польскій языкъ. Несогласіе существуетъ лишь въ
буной фантази и искусственно поддерживеся
въ исьмахъ для агитаційныхъ цѣлей. О при-
мирено Русины николи серіозно не думали. До-
казательствомъ того фактъ, що коли на усильній
стараня послѣвъ бл. н. Адама Потоцкого и
Александра Дѣдушицкого выбравъ соймъ до
державной думы руского посла, тойже станувъ
сейчасъ въ оппозиціи до польскихъ послбвъ.
Дальшимъ фактомъ естѣ обстоятельство, що не
хотѣли голосовати за польскимъ посломъ, ко-
торый въ соймѣ естѣ ихъ защитникомъ. (Голосы:
За кимъ? Пос. Торосевичъ: за кн. Юріемъ
Чарторыскимъ!). Въ прошлбмъ роцѣ, коли по-
явилося внесеніе пос. Романчука, соймъ пере-
казавъ его краевому выдѣлову до роземтрѣнія,
но не давъ ему порученія, щобы застановляеся
надъ вопросомъ, чи въ Перемышлѣ мае бути
основана нова гимназіа. Краевый выдѣлъ, дѣ-
лаючи то, переступивъ дане ему порученіе,
и то опиний перемышльской повѣтовой рады,
за що бесѣдникъ мае жалъ до краевого вы-
дѣла. Школьна комисія амѣняла внесеніе кра-
евого выдѣла, упоминаючи о немъ лишь за-

гално, що слѣдуюе основати руску гимназію
въ одній, близше не означеной мѣстцевости,
бесѣдникъ однакъ не подѣляе и того погляда,
такъ якъ смотритъ онъ на той вопросъ зъ той
точки зрѣнія, що соймъ не должень поддер-
жовати сепаратичныхъ стремленій. Сказавши
еще о одномъ народѣ а двоухъ обрядахъ и о
горетцѣ людей; стремлячихъ до нигилизма и
схизмы вносить, щобы надъ справоздавемъ
школьной комисіи перешла палата до дневного
порядка.

По поводу спбзаненой поры (год. 3. по
полудни) вѣчернымъ маршалкомъ засѣданя
до год. 7 вѣчеромъ, по открытію которого за-
бравъ голосъ пос. Бобржинскій.

Въ бесѣдѣ своей подноситъ ораторъ, що
въ протягу дотеперѣшней дискусіи выголосено
стѣльо мнѣній, требующихъ спростованій, що
хотячи пояснити цѣлый вопросъ, треба бы по-
святити много часу тому предмету. На то
поле полемики и поясненій не хоче сходити
бесѣдникъ, такъ якъ не видитъ наименьшой
связи межи дискусією переведеною до теперь,
а предметомъ стоячимъ на дневномъ порядку,
а далше не видитъ ніякой корысти для самой
справы. Що же именно стоить на дневномъ
порядку? Чи може яка примирительна акціа,
якй взаимный зъобовязаня? Нѣтъ! Русины, со-
стоячій головно зъ сельского народа, политично
мало или совершенно необразованого, не мо-
гутъ и не подѣлмутъ ніякой примирительной акціи
А кто же впрочомъ естѣ р-презентантомъ
того народа? Чи польска шляхта, котора
вѣспѣбно подѣляе долю руского народа, жѣе съ
нимъ и посередъ него, и говоритъ его язы-
комъ? Чи може та часть интеллигентныхъ Ру-
синбвъ, котора напидася на защитника наро-
дови, та руска интеллигенція, котора весьма
рѣжнётся отъ народа? Чи може Русины, ко-
торій на своимъ праорѣ вынесууть самосто-
ятельну Русь? Чи вкѣнци мае бути переведе-
ною примирительна акціа съ тою частію Ру-
синбвъ, котора шукае спасенія поза сѣверными
границями края? А где же впрочомъ пред-
метъ до приміріа? Обязуючій у насъ законы
дають обомъ народамъ такъ просторное поле
до розвою, що если бы лишь зъ тѣхъ законбвъ
скорыстано, припѣшено бы о много розбѣй.
Русины заявили, що не будутъ гововати за
внесеніями комисіи и навели за привѣръ отно-
шенія въ Познанскбмъ. Бесѣдникъ позбѣтае при-
томъ примѣръ и заявляє, що если бы въ прус-
комъ соймѣ соглашенося на удѣляніе науки,
хотя бы лишь религіи, въ польскбмъ языкѣ,
то за тѣмъ голосовали бы всѣ Поляки. Ходитъ
отже Русинамъ о то, щобы въ послѣдствію
мати оружіе противъ Полякбвъ. Впрочомъ —
якъ уже поднесено — не ходитъ тутъ о ніяку
угоду, ни о политичну акцію. На порядку дн-
евибномъ естѣ справа преподавательного языка
въ школахъ. Ораторъ высказуе переконаніе,
що преподавательный языкъ не вынародовитъ
ученикбвъ. Доказательствомъ того, давнѣйшій
нѣмецкій языкъ въ тугейшихъ школахъ, а те-
перѣшній отношенія въ княжествѣ Познанскбмъ
и въ королевствѣ польскбмъ.

Результата нынѣшней дискусіи выгладя-
ють всѣ съ напряженіемъ. Мусимъ прото уни-
кати позора, що скривдили мы тѣхъ, которій
разомъ съ нами жиють. Що мы до теперь вы-

конували нашу задачу взглядомъ Русинбвъ,
доказательствомъ того рускій народній школы,
руска гимназіа во Львовѣ и рускій кафедры на
университетѣ, а впрочомъ и то, що до сен
поры не поставлено ніякого конкретного вне-
сенія зъ стороны Русинбвъ. Всѣ нынѣшній бе-
сѣдники засѣдали въ комисіи и тамъ мали
случайность и обовязокъ сформовати свои по-
гляды, чи то въ видѣ внесеній большости, чи мень-
шости. Того однакъ не здѣлали а ораторъ естѣ
першимъ, которій защищае внесенія комисіи,
не будучи самъ ей членомъ. Бесѣдникъ защи-
щае съ цѣлоу рѣшительностію внесенія коми-
сїи що до народныхъ шкѣлбъ, а переходячи по-
томъ до справы гимназіи, думае, що внесеніе
пос. Малецкого не до принятія, такъ якъ —
пѣсля мнѣнія бесѣдника, — §. 19 основныхъ
законбвъ стоить тому на перепонѣ. (Вызвусея
зъ того конверсація межи ораторомъ а пос. Ма-
лецкимъ, котору перерывае маршалокъ). внесе-
ніе, то, подноситъ бесѣдникъ, не одержало бы
санкціи и було бы лишь отклоненіемъ или от-
сроченіемъ внесеній комисіи. Впрочомъ, вне-
сеніе пос. Малецкого скорѣйше надаеся — по-
сля мнѣнія оратора — до дискусіи въ академіи
наукъ, якъ въ соймѣ. Мимо то, що хотя естѣ
за внесеніями комисіи, однакъ не задовальня-
ють они для того, що не означаютъ, где мае
бути основана руска гимназіа. Пѣсля мнѣнія
бесѣдника должній бути открытій паралельки въ
нижнихъ класахъ перемышльскго гимназіи въ
рускомъ преподавательнымъ языкомъ (славно!).

Правительственный комисаръ д-ръ Рит-
неръ поясняе принципальне становище пра-
вительства въ той справѣ. Правительство ста-
вляє собѣ передовѣсьмъ вопросъ, въ який спо-
сббъ дадутся погодити просктованій резолюціи
съ теперѣшнимъ станомъ законодательства.
Що до першой резолюціи, тяжко найти точку
опертя въ законѣ до си узглядненія, такъ якъ
не отвѣчае она обовязуючому закону. Прави-
тельство не могло бы той резолюціи уважати
за директиву для себе, но усильно буде стре-
мѣти, щобы въ границяхъ можности, о скѣлко
на то позволяютъ обовязуючій законы, удовле-
творено желанія, заключенымъ въ той ре-
золюціи. Що до третей резолюціи, законъ зъ
1867 р. въ арт. V, бук. в) заключае въ собѣ
ясне постановленіе, которе орѣкае, що наука
другого краевого языка естѣ взгляднымъ об-
вязкомъ, зависимымъ отъ волѣ родителей. Тре-
тя резолюція стремитъ до внесенія того поста-
новленія и выказуе желаніе, щобы наука обохъ
краевыхъ языкбвъ была обовязательною, а до-
перва на желаніе родителей мають бути у-
пѣльненій дѣти отъ науки другого краевого я-
зыка. Такъ отже до теперь, наука другого я-
зыка была взгляднымъ обовязкомъ, а пѣсля
пропонованон резолюціи маеся здѣлати обова-
зательною, и лишь воля родителей мае звѣль-
няти дѣтей отъ науки другого языка. Таке по-
становленіе не дастся погодити съ содер-
жаніемъ обовязательного закона. Що до интер-
претаціи того закона, сказанон въ палатѣ,
подноситъ бесѣдникъ, що автентична интер-
претація закона може бути зависимому лишь
отъ соучастія тѣхъ факторбвъ, которій выдали
законъ; односторонне рѣшеніе сойма не могло
бы повліяти на отмѣнну интерпретацію обова-
зательного закона. Ех ге бесѣды пос. Малец-

кого, чому, такъ треба консеквентно вже
писати: въ чѣмъ, въ прочомъ и т. д.

Такіи то два находятся въ мой книжцѣ
зъ вины моихъ корректорбвъ. Дадуться они по-
дѣлти на слѣдуючій категорій:

1. Безмыслицѣ и формальвий ереси, зъ
которыхъ найфатальнѣйшій суть слѣдуючій:
1. Церковъ поручала зъ давенъ давна
станъ дѣвочій (11) — зам. дѣвичій, дѣв-
ственный: jungfräulichen Stand.
2. Правды вѣры суть для роазуму або не-
ясній або непонятній (73) — зам.: суть або
ясней або непонятній.
3. Око душевне може для свѣтла божого
откровенія такъ само бути рѣвнодушне, якъ
око тѣлесне для свѣтла сонця (84) — зам.:
може такъ мало, або: не може бути рѣвно-
душне.
4. Если жите безъ захованія вѣры не
дастся уратовати — або що естѣ одно и то са-
мо: если жите тѣльо съ захованіемъ вѣры даст-
ся уратовати — тогда естѣ обовязкомъ хри-
стіянина жите безъ нарушенія або безъ
запереченія вѣры не дастся уратовати.
II. Двацѣтва языковъ. Сюда на-
лежать:
1. Слова и формы ложно або безъ по-
требы кованій, якъ: стовѣтъ (колизія), су-

- мнѣвъ, понука, намѣръ, обставины, относныи
чутливость (чуйность), судейскому отсудови
(вырокови), змѣсту, прозоретва, второпности,
нагода — и: внутрѣшній, рѣшучо, звершений
(совершенный), алучай, приеутный, сумнѣвий, не-
похильный (непоколебимый), постѣйный (посто-
янный), отвѣчальный, дѣяльный и т. д.
2. Выразы невѣжливо ужиты, якъ: при-
казы зам.: приказанія (заповѣди); догана на
зам.: нагана, и зам.: скартане наказаніе; зво-
рушене зам.: склонность; набожний зам.:
побожный; дотепъ зам.: быстроумиель; ма-
лодушность зам.: маловѣрность; призво-
леній зам.: дозволеній; домовій вправы ре-
лигійный зам.: домашне набоженство, домашне
богослуженіе; узлами зам. узлами; незвы-
чайно зам. надзвычайно; оскорблене чести
зам.: обмова; покрышка зам.: повѣдь и т. д.
3. Крайна неконсеквенція въ выразяхъ и
формахъ якъ: нагода, случайность; намѣръ; за-
мѣръ, намѣрене; стремлене, намагане, змагане,
примоване; дѣяльный, дѣйствный, дѣятельный,
дѣйствующій и чинный; звершений и совершен-
ный; сумнѣвъ, сомнѣвъ, безъ сумнѣву, без-
сомнѣвно, сомнѣтельный, сомнительный (42) и
сумнѣвий; затѣмъ и затымъ и т. д.
4. Наконецъ синтактичвій двацѣтва, якъ:
постѣйный напрямъ волѣ до зла; выдержати

въ добрѣ ажъ до кѣнця; мудрѣсть залежитъ
въ томъ; бажати собѣ смерть и т. д.

При такбмъ станѣ рѣчей не позбѣтае
менѣ ничо иншого, якъ поновити тутъ мой про-
тестъ, на початку сего письма зазначеный,
и повторити мое прошеніе, щобы комисія школь-
на постаралася вже въ интересѣ самой науки
школьной о якъ найкорше нове выдане книж-
ки, хотѣбы и на коштъ того, кто книжку такъ
обсобразивъ. „Durum est hoc verbum“ — то
правда. Знаю добре, що не одинъ зъ моихъ при-
ятельбвъ озлитъ за тое на мене. Но щожь дѣ-
лати? Amicus Plato, sed magis amica veritas.
Колибы я бувъ завчасу дѣзнаеся о томъ, якъ
то люде книжку мою нарядили — бувъ бымы
старався залагодити справу тихцемъ; но, що я
довѣдався о томъ ажъ тогда, коли книжка ста-
лася публичною — такъ позбѣстала менѣ тѣльо
публична дорога до залагодженія той немилон
справы; инакше треба було обавлятися, що ктось
другій выступитъ публично и вдаритъ на мене за
вѣсѣ тѣи неплѣности, якіи въ книжцѣ безъ моєи
прѣвныи находяться. Ех duobus malis eligend-
um minus. Заявляю такожъ, що якъ стоить
я, такъ стою на становищу самостоятельности
и чистоты нашего языка; но такъ само, якъ
противился я всегда, такъ противлюся и буду
противитися всякому воздушному языкову въ

нашій литературѣ, хотѣбы сей языкъ бувъ су-
мѣшкою языка народного съ языкомъ штучно
и ложно кованымъ. При такбмъ языкѣ мусѣла
бы наша литература статися для народа та-
кожъ чужою. Думаю тоже, що и зъ становища
такъ зв. общеруского нема ни наименьшой при-
чины, выступити противъ литературного роз-
вою языка малоруского. Рѣка естѣ прецѣнь
тымъ сильнѣйша, чимъ сильнѣйшій суть еи до-
плывы, а языкови греческому зовеѣмъ се не
зашкодило, що поединчій его діалекты розвину-
лися литературно. Въ кѣнци надѣюся якого
такого хѣсна изъ сєи моєи аполоний. Комисія
школьна, а особливо многоуважаемый еи пред-
сѣдатель, буде отъ теперь дивитися болше на
пальцѣ всѣлякимъ корректорамъ, а нашій люде
зновъ зваживши недугу мою, терпку вправдѣ,
но и щирю при томъ правду — возьмутъ собѣ
чей вже разъ до сердця давно вже до нихъ адре-
сованій слова „Украинца“ *) — слова: „пишѣтъ
по галицки, а то буде болше и по
украински и по руски“. Vere augea
verba!

*) Псевдонимъ одного украинского ученого и
писателя.

кого, підносити ораторъ, що інтерпретація §. 19 основного закона, висказана пос. Малецькимъ, не дасть оправдати съ юридичного становища; противно §. 19 упомянутого закона, гласить ясно: „приневольне до науки другого языка есть недопускаемо“, и въ другімъ видѣ основы того постановленія не можна толковать.

Пос. Качала говоритъ близко годину, но голосомъ такъ тихимъ, що даже ближайше окруженіе ледви малу частину его бесѣды могло чути. Ораторъ полемизовавъ головню съ выводами краевого выдѣла о внесеню пос. Романчука и съ выводами школьной комисіи, а сходячи на загальне поле замѣтовъ, увѣряе, що красвѣй законъ зъ 1867 р. не увзглядяне потребъ рускои народности: що законъ той, до котрого не прилягъ народъ, якъ то удержуе справозданье, кинувъ къбѣт незгоды межи Русинѣвъ и Поляковъ; резолюція же, проповованій комисією, суть лишь замаскованымъ отклоненьемъ внесена пос. Романчука, а доказательствомъ того мае бути промова правительственного комисаря, который нынѣ подѣтъ рѣшній сомнѣтельности. Ничого отже давного, що Русины приневольней вдержжатася отъ голосованя. Такъ въ справозданю краевого выдѣла, якъ тоже въ справозданю школьной комисіи, проявляея неупривильность для розширеня правъ руского языка. Далекое мнѣншемъ для бесѣдника откритые выступленіе пос. Торосевича, якъ укритыи намѣреня, заключающіяся въ внесеняяхъ комисіи. Переходячи на поле исторіи, упоминае ораторъ о „Люблинскѣй уніи“ и о уніи церковній. Принятый въ „Люблинскѣй уніи“ принципъ: Wolni z wolnymi, równi z równymi — не существовать и не существуете. Бесѣдникъ высказуе дальше свѣи жалъ такъ по поводу непочитаня правъ руского языка въ школь и урядѣ, якъ тоже обвиняе Русинѣвъ въ Вѣднн и Римѣ и говоритъ, що причиною отвѣчныхъ непорозумѣній межи Русинами и Поляками суть Іезуиты и ихъ политика, культуривована бѣльшостію Поляковъ. (Конецъ буде).

Законопроектъ о ополченю.

Комисія, состояча озы членѣвъ всепльного министерства войны и обохъ министерствъ красвой обороны, котора отъ кѣлькохъ недѣль була занятаю въ Вѣднн редакцію нового закона о ополченю, окбичила свѣи трудъ передъ Рождественскими святами. Остался лишь нерѣшенными меньше важній административній вопросы, который однакъ всекорѣ збстануть залагодженными такъ, що оба министерства красвой обороны будутъ могли внести дотычній законопроектъ до парламентѣвъ обохъ половинъ Монархій, сейчасъ по откритыи засѣданій. Упомянутый законопроектъ основуея на слѣдующихъ принципахъ:

Ополчене составляе дополняючу часть ц. к. арміи и яко таке збстане поставлене подѣт межинародну опѣку. Служба въ ополченю есть обовязательна, а до ополченя збстануть придрѣленными всѣ тѣ граждане отъ 19 до 42 року житя, который не належать ни до дѣйствительной арміи, ни до красвой обороны. Кроме того до ополченя мають належати всѣ тѣ офицеры въ отставцѣ или збстаночій въ позаслужбовѣмъ ставѣ, который не окбичили еще 60 лѣтъ и суть въ части способній (halbwegs) до военной службы. Обовязаній служити въ ополченю збстануть роздѣленій на двѣ классы. До першой будутъ тѣ зачисленій, который могутъ бути придатными въ войнѣ, евентуально до дополненя операционной арміи, до другои, тѣ старшій вѣкомъ, которымъ мае припасти въ удѣль служба въ гарнизонахъ.

Ополчене буде призываетися до службы на приказъ Монарха и по заопиниваню рады министровъ красвой обороны, а именню въ мѣру потребы и отношеній. О употребленю ополченя рѣшае начальній комендантъ, именованній Монархомъ. Въ принципѣ ополчене може бути употреблене лишь въ границахъ края (Landesgrenzen), въ случаю однакъ угрожающои опасности, законодательство инакше може постановити.

Отъ поры покликаня ополчене стоить подѣт войсковою юрисдикцію и карністю. Воины ополченя мають мати бѣзнаки на рамена, который здалека впадали бы въ око. Платы рядовыхъ и офицеровъ ополченя суть такі самы, якъ рядовыхъ и офицеровъ дѣйствительной арміи.

Офицеровъ именуе Императоръ, а номинанціи мають лишь значенне на пору войны.

Удержанне евиденціи и организациа ополченя належать до круга дѣйствія министра красвой обороны, однакъ административній власти тоже мають удержжовати въ евиденціи войнѣвъ ополченя. Кошты призваню подѣт оружіе ополченя отбѣжають бюджетъ министерства войны.

НОВИНКИ.

— Даръ. Его Величество Цесаръ удѣлявъ изъ своихъ приватныхъ фондѣвъ, громадѣ Йесенка въ рѣшобѣмъ повѣтъ, запомогу въ сумѣ 50 зр. на будову школы.

— Высокопреосв. Митрополитъ отѣхавъ вчера рано до Крылоса, зѣбѣтъ нынѣ зъ полудня удастея до Станиславова на торжество итронизациа Преосв. Епископа киръ Юліана.

— Преосв. Епископъ киръ Юліанъ опустивъ нынѣшнього дня о 6 годий рано нашъ геродъ, въ сопровождѣи прибувшого сюда вчера спеціального делегата вѣдненской панской Нунціатуры, шамбелана римского Престола миср. Страніера, членѣвъ митр. капитулы, ректорѣвъ семинарій: львовской о. Александра Бачинского и вѣдненской о. д-ра Теофила Сембратовича и м. др.

— На торжество итронизациа Преосв. Епископа киръ Юліана прибудутъ до Станиславова межи иными достѣйниками также Преосв. Архиепископы Северній Моравскій и Ісаакъ Ісаковичъ, Его преосвот. Намѣстникъ Ф. Залескій и Маршалокъ краевый Н. Зыбленевичъ. Для воззвѣщеня сего торжества такъ хоральнымъ пѣннемъ якъ и численною церк. аснестою, отѣхало уже вчера 52 питомцѣвъ тут. семинаріи подѣт проводомъ своего духовника о. Долинского.

— Отличіе. Его Величество Цесаръ надавъ профессору П. гимназіи во Львовѣ г. Іосефу Амброзю де Рехтенбергъ, въ признаню его долготѣи, вѣрної и успѣшной дѣятельности въ учительствѣ, по поводу перенесеня его на власну просьбу на пенсію, золотый крестъ заслуги съ короною.

— Персоналіи. Министръ графъ Таафе, о которого болѣзны мы недавно доносили, есть уже совершенно здоровъ. — Дирекціа почтъ и телеграфѣвъ перенесла почтову экспедиентку Викторію Товарницку изъ Стратина до Соснова, а почтового экспедиента Іосефа Станкевича изъ Литавина до Литавина.

— Именованя. Его Преосв. г-нъ Намѣстникъ именовавъ овиціала ц. к. дирекціи полиціи и настоятеля полиціонного комисаріата въ Подволочискахъ, Павла Суботу адъюнктомъ помѣшничихъ урядѣвъ дирекціи полиціи во Львовѣ, а Франца Митрашевского, овиціаломъ ц. к. дирекціи полиціи во Львовѣ. Министръ правосудія именовавъ: а) адъюнктами судовыми, адъюнктобъ повѣтовыхъ судовъ: Іра Іоана Франца Ковачкоу изъ Устрикы, для Львова; Евстахія Чвартяцкого въ Бродѣвъ, для Самбора; Романа Стебельского въ Ходоровѣ и д-ра Даміана Савчака въ Галинахъ, для Бережанъ; Юліана Гизовского въ Серетѣ, для Черновецъ; б) адъюнктами повѣтовыхъ судовъ: Андрея Цурковского, судового адъюнкта въ Босніи, для Галича; дальше аскултантобъ: Антонія Пивелинского изъ Босніи, для Ходорова; Іоана Цыбыка, для Устрикъ долинныхъ; Іоана Ярослава Роецкого и Ігнатія Ігнатія Адольфа Новака, для Бродѣвъ; Михаила Панеша для Дрогобыча; Алексея Сальвандского, для Монастирскы; Мечислава Ігнатія Липиньского, для Галина; Юліана Тромбетора для Серета; Адольфа Зомера и Юліана Донгевича, для Коцманя; д-ра Юрія Поеску для Сторожненя и Іларія Оницюла, для Радовецъ. — Практикантъ рахушкового отдѣла Дирекціи почтъ и телеграфѣвъ Генрихъ Пуунбергъ именованній рахушковымъ асистентомъ; Филимонъ Лисенекскій именованній дѣйствительный учитель статовои школы въ Лосаи. — Посады почтмайстровѣвъ надала Дирекціа почтъ и телеграфѣвъ: въ Берестку Іосифу Розмарину, въ Чорткивѣ Адольфу Коману, въ Бузуполіи Войтѣху гр. Дѣдушицкому; посады экспедиентѣвъ почтовыхъ: въ Барвѣнку Юліану Потъ, въ Кошловицахъ Олимпій Виснеръ, въ Турѣ Іоану Михайлю, въ Васильковцахъ Маріану Лінде, въ Рудникѣ Іоану Гартлибъ, въ Веставнѣ Розаліи Морта, въ Старій соли Іполиту Бѣловецкому, въ Дуплѣскахъ Юліи Княжолуцкѣй, въ Тяжковцахъ Маріи Фалишковскѣй, въ Боднарѣвъ Владиславу Коцовскому, въ Литавнѣ Антоніи Баргунвичъ, въ Вядолинахъ Іоану Коломницкому.

— Протестъ. Духовенство львовско-городского деканата выслало до управляющою Сѣвѣта института „Народный Дѣмъ“ во Львовѣ, слѣдующе письмо: „Духовенство львовско-городского деканата протестуе рѣшительно противъ посягательства на маекотъ цѣлого галицко-русского народа „Народный Дѣмъ“ и противъ якобы илбудъ незаконной опѣки надъ тымъ маекотомъ и проситъ Свѣтлого Сѣвѣта: въ случаю потребности отнеситися до Его Величества Цесаря, великодушного Основателя той руско-народной Институтціи, съ смиреннѣйшою просьбою о защитѣ противъ той нечужаной напасти. — Львовѣ дня 16 (28) грудня 1886. Слѣдуютъ подписы.

— Львовска Старошпигей, основана дня 1. сѣчня 1886 р. обходитъ „300-лѣтній юбилей“ своего существованя дня 1. сѣчня 1886 р. по юд. ст. По тому поводу отправится тогоже дня (1 сѣчня с. р.) о 6 годий вечеромъ въ церквѣ Успенія пресв. Богор. во Львовѣ, Благодарственный Молѣбенъ, на который Старошпигейскій Институтъ запрашае побожнихъ христіанъ. Благодарственная литургія, а послѣ вокально-декламаторскій вечеръ отбудутся дня 15 (27) сѣчня 1886. Рѣвночасно изготовлеа І. томъ юбилейного изданія, содержащій историчну монографію въ описахъ, документахъ и азъ-

ображеняхъ старошпигейской Церквы Успенія пресв. Богородици во Львовѣ.

— Выборы до радъ повѣтовыхъ. Ц. к. Намѣстничество розписало выборы до Рады повѣтовой въ Богородчанахъ, вызначаючи яко день выбора для группы громадъ сельскихъ 28 лютого, для мѣстѣ 25 лютого, для бѣльшихъ носѣлостей 4 марта, а для группы найвысше оподаткованыхъ изъ категоріи промысла и торговлѣ на день 2 марта 1886.

— Конкурен. При окружнѣмъ судѣ въ Тарновѣ опорожнена посада каицеліста, съ рѣчною платнею 600 зр. и активнымъ додаткомъ въ сумѣ 150 зр. Просьбы слѣдуе внести до президіи окружного суда въ Тарновѣ найдальше до 5 лютого 1886. — Львовска ц. к. нотаріальна палата розписуе конкурсъ на посаду другою и отаря въ Бродѣвахъ, а изгладно другою посады ц. т. отаря въ окружѣ львовской нотаріальной палаты. Кандидаты мають свои просьбы внести до 4 недѣль по послѣднѣмъ отоложеню. — Дирекціа почтъ и телеграфѣвъ, розписуе конкурсъ на посаду экспедиента при маюкомъ отворитися ц. к. почтовомъ урядѣ въ Сухомѣвъ, въ повѣтъ Гусятинскѣмъ, за службовымъ контрактомъ и кацією въ сумѣ 200 зр.; рѣчна плата выноситъ 150 зр. и додатку 40 зр. Просьбы слѣдуе внести до ц. к. Дирекціи почтъ и телеграфѣвъ во Львовѣ найдальше до 31. сѣчня 1886.

— Завкрыты читальнѣ. Ц. к. староство въ Збарражи завкрыло читальню народу въ Березовицѣ малѣй, зъ поводу, що члены еи сходились въ локалы еще передъ уконстатованьемъ читальнѣи и що тамже собирали складки на посторонній, статутомъ не обнати цѣли.

— Испыты на самостоятельныхъ лѣсничихъ выдержали: Емилианъ Тадей Борженекскій зъ Николаева, съ отличіемъ; съ добрымъ же успѣхомъ: Адольфъ Лескій изъ Лопатина, Станиславъ Ковальскій изъ Романова, Генрихъ Брозинскій изъ Сѣдлицъ, Михайль Яворовскій изъ Людишковыи и Рудольфъ Кесельрингъ изъ Романова. Низшій испытъ для надзирательствъ и техничныхъ помощниковъ выдержало 39 кандидатѣвъ.

— Вспиранне красвои промысла. Выдѣль краевый удѣлявъ въ текущѣмъ роцѣ 23 ножицки товариствамъ, спблкамъ и поодинокимъ промышленникамъ на 3%. Зъ дожицковѣ 6 не слагають належито рать а въ трехъ случаяхъ заходитъ потреба перевести екскуціюне стягненне залеглостей.

— Рекрутантъ въ Австрій, которыхъ число выноситеъ теперь 93.000, будутъ, послѣ нового розпорядженя министерства, поновно защепляти осу.

— Дирекціа вѣдненской полиціи запретила на рѣдутахъ и масковыхъ балахъ костюмоватися въ видѣ монаховъ и монахинь.

— Для середнихъ школъ Австрій должшии, а съ увзглядненьемъ спеціальныхъ мѣстцевыхъ отношеній также и другихъ краѣвъ, выдаеъ министръ вѣрноповѣданій и просвѣтъ слѣдующе розпорядженне: 1) Въ школахъ середнихъ, въ которыхъ въ первой классъ загалне число обовязовыхъ годий тыжневно не выноситеъ больше якъ 24, мае передовѣсь въ той классѣ, наука розпочинатися о год. 9, въ часѣ отъ 15 жолтня до кѣнца марта. 2) Вступній испыты до первой классы мають отбыватися въ двухъ термінахъ: першій при кѣнци школьного року т. е. дня 15 и 16, а въ мѣру потребы и 17 лѣтня; другій на початку нового школьного року т. е. дня 16, 17 и 19 вересня. Повтаряеъ такоо испыта не позволяея. 3) Для вступныхъ испытовъ до классъ высшихъ и испытовъ додатковыхъ вызначаея терминъ отъ 16 до 18 вересня. Въ тымъ дняхъ наука школьна не буде отбыватися. Вогослуженне мае отпралятися 17 или 18, а наука привильна мае начатися 19 вересня. 4) Испыты зрѣлости устнѣи мають отбыватися въ 8 послѣднихъ дняхъ школьного року. Въ день передъ началомъ тыхъ испытовъ кѣнчатся наука и тогоже дня роздаются свѣдѣцтва за другій курсъ. 5) Устній испытъ абитуриентѣвъ отбываея рано отъ 8 до 12, а по полудни отъ 3 до 7 години группами, такъ що съ каждою группою будеть рано, будъ по полудни мае испытъ совѣсьмъ окбичитися и результатъ сейчасъ по ухвалѣ испытующои комисіи кандидатамъ оглооситися.

— Выдѣловы школы. Выдѣль красвий зѣдывавъ до сойму внесене, чтобы съ кѣнцемъ 1886/8 року завкрыти мужескій выдѣловы школы въ Перемышлѣ, Самборѣ, Бохнѣ, Величѣвъ, Сокаліи и Городку, а женску выдѣлову школу въ Краковѣ замѣнити на 4-классову школу въ злученю съ 3-лѣтнимъ курсомъ фаховыхъ женскихъ работъ и наукою о торговлѣ.

— Достѣйне насѣдованя рѣшенне громады Куржер Розпайск-ий доноситъ слѣдующе: „На собраню громады въ Цѣвновичахъ, пов. окбьского, рѣшено: 1) Не полнолѣтнимъ не можна курати; 2) Въ недѣлю и всѣ свята не волюно выѣзджати на зарѣбки; 3) Каждая громада должна въ протягу трехъ мѣсѣцѣвъ поставитися о гасительній орудія; 4) Корчмы въ недѣлю и свята могутъ бути отвореніи не скорше якъ по 2. годий по полудни; 5) за каждого яланю платять взглядній шинкаръ 2 рублѣ кары. Рѣшенне тое принято одностолосно на собраню, въ которомъ було 236 голоеующихъ.“

— Землетрясенне далоса чути въ полудневѣмъ Тироло, въ ноци дня 30 грудня; було оно особенно сильне въ окрестностяхъ Мерану и Арко.

— Пятнадцатій убійца. На покладѣ италіанского парохода „Индія“ пятнадцатій мальчикъ, именованній Іосефъ Лисотти, посперечавшия съ старшимъ отъ себе о рѣкъ хлопцемъ, ранивъ тогоже ножомъ въ груди изъ цѣлои силы. Раненій, зъ причиняи uszkodжени сердца, умеръ въ короткомъ часѣ. Коли корабель прибувъ до Ливерпола, капитанъ парохода увѣдомивъ о томъ сумѣмъ случаю мѣтцевей власти. Молоденькій убійца стануеъ еще того самого дня передъ судомъ въ товариствѣ отца.

— Страшній випадокъ приключился въ сихъ дняхъ въ домѣ властителя дистрибуціи тютюну въ Колошварѣ. Трутнюю на шуры, спожитую черезъ ошиб-

ку, отролося пять осѣбъ, изъ которыхъ уже три окбичило жите.

— Долгий вѣкъ. Въ Анберивѣ въ Франціи упокоилася недавно вдова Жираръ, переживши 125 лѣтъ. Уродилася она въ 1760 роцѣ. Въ послѣднихъ часахъ удержжовалася она зъ розспродажи своихъ фотографій туристамъ, который прибували подивляти стареньку женщину будѣтбы яко нове чудо свѣта. Хотя була она дуже згорбленою и була подобною до пергамна, однакъ позбѣтвала при здоровыхъ змыслахъ до самой смерти. Кормилася въ послѣднихъ часахъ дежно кѣлькома келишками горѣвки и кѣлькома ложками зупы.

— Жидѣвскій вѣнчанин. Дольноавстрійске Намѣстничество поручило вѣдненскѣй жидѣвскѣй громадѣ изслѣдовати важность вѣнчаній, освѣншихъ тамже галицкихъ жидѣвъ. Скопстатовано, що надъ 300 супружествъ суть заключеній лишь послѣ жидѣвского ритуала, а не послѣ правныхъ приписѣвъ. Во виду того слѣдуе того рода вѣнчани уважати яко неважній. Если бы власти наставали, тѣ супружества должнѣ бы бути поновно заключеными послѣ приписѣвъ цивильного закона.

Вѣсти епархіальній и розпорядженя духовн. властей.

II. Изъ Епархіи Перемышльскои.

— Отличіе. Крылошанскій бѣзнаки получивъ о. Бѣрѣцкій Володиславъ, мѣсто-деканъ яловичскій и парохъ въ Радоцинахъ.

— Душпаствыреки посады. получили: о. Никифоръ Лещинакъ, завѣдательство капеляній Пѣски, горожанского деканата; о. Ігнатій Маликъ, завѣдательство парох. Медвежа дек. дрогобыцкого; о. Іосифъ Яворскій, завѣдательство капеляній Горожана мала.

— Каноничну испитуцію получили оо. 1) Іоанъ Сѣлѣцкій зъ Пѣсковъ на пар. Медвежа, дек. дрогобыцкого; 2) Іоанъ Грабовенскій зъ Горожаны мала на парох. Добровляны, дек. дрогобыцкого.

— На конкурсъ съ рѣчянемъ до 25 лютого 1886 р. выставленій слѣдующій парохіи: 1) Дубецко, дек. бѣрчанского, 2) Яжѣвъ новый, дек. яворѣвского, 3) Мхвава, дек. балгородского и 4) Тарнава выжна, дек. затварницкого.

ПОСЛѢДНЯ ПОЧТА.

Дня 7. с. м. отбулася въ министерствѣ заграничныхъ дѣлъ всепльна конференціа министровъ подѣт предѣдательствомъ Кальнокого, а вслѣдъзатымъ у министра гр. Таафого. Нереговоры поступили такъ далеко, що дотычній нарады вѣроятню окбичатся на всепльнѣй конференціи министровъ, котора вчера мала отбутися подѣт предѣдательствомъ Его Величества.

Послѣ Tagblatt-a рѣшено на передвчерашній конференціи министровъ завести цдо отъ абжа въ той высѣтъ, въ якѣй заведено въ Нѣмеччинѣ.

Вѣдненскій дипломатичній кружки совершенно не скрываютъ того, що ситуація на балканскѣмъ повостровѣ не лишь затемнена, но даже и грозна. Три державы держатся разомъ, но мала то потѣха, такъ якъ итъвъ указаной цѣли. Князь болгарскій подѣт нѣякимъ условіемъ не хоче вести переговоровъ съ Сербією зъ становища локального, но вѣякими силами стремитъ до соединеня вопроса мира съ вопросомъ уніи. Зъ той причины не привязуютъ великого значеня до мирныхъ стремленій въ Сербіи.

Бѣлградске правительство замовило у вѣстного австрійского рѣтмистра, Зубовича, земныхъ торпедѣвъ за квоту 600000 франковъ. Торпеды тѣ будутъ выгтовленѣ въ Англіи и мають бути доставленіи до 1 марта. Зубовичъ перебувае теперь въ Бѣлградѣ, а векорѣ отправится до Ниша, где обѣеме команду надъ отдѣломъ торпедѣвъ.

Pol. Corr. одержавъ зъ Петербурга корреспонденцію, потверждаючу донесенне, що генералъ Каульбергъ вручивъ Царви власноручне письмо князя Александра.

Нѣмецкій парламентъ откритъ вчера свои посявотчній засѣданя, а прускій соймъ соби-ресея 14. с. м.

Испаньске правительство завкрыло засѣданье Кортезѣвъ длатого, що они хотѣли трактовати вопросъ каролинскихъ Островѣвъ въ соединеню съ другими державными вопросами. Такъ якъ бюджетъ послѣ внесеній министра уже попередню збѣставъ принятымъ, правительство обѣдѣея теперь безъ Кортезѣвъ ажъ до слѣдующихъ выборовъ, который отбудутся въ мартѣ т. р.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Галичь, 9. сѣчня (тел. справоздателя). Инсталационне торжество станиславѣвского владыки киръ Юліана началось о 8 год. рано на двѣрци въ Галичѣ, на границѣ дицезіи, где собралися численно депутациа отъ духовенства и селянѣвъ. Коли поѣздъ прибувъ на стацию, староста Горѣцкій повитавъ владыку въ вагонѣ. Киръ Юліанъ выйшовши зъ вагона зѣставъ повитанный повѣтовымъ маршалкомъ Бриквичскимъ, который промовивъ по польскій и по рускій до владыки,

Деканъ о. Бобикевичъ промовивъ именемъ духовенства станиславѣвскаго деканата.

Кирь Юліанъ бесѣдовавъ черезъ хвилю съ присутствующими, а коли поѣздъ рушивъ, члены депутаціи и численно собравшіяся селяне поднесли громкій окликъ въ честь владики.

Станиславѣвъ, (прив.) Въѣздъ Кирь Юліана отбувся після програмы, при весьма численній участіи духовенства всѣхъ трохъ обрядѣвъ и вѣрнихъ. Мѣсто приукрашено. Въ Галичи повитавъ владику маршалоукъ повѣтровои рады, именемъ повѣта и о. Левицкій именемъ, духовенства. Въ Станиславѣвъ на двірцѣ повитавъ владику бурмистръ д-ръ Каминьскій, въ имени мѣста, о. Лѣсевичъ, въ имени духовенства, а проф. Верхратскій, въ имени рускаго населеня. Тоже при триумфальныхъ воротахъ витано кирь Юліана бесѣдами.

Вѣдень, 9. сѣчня (прив.). Генеральный адвокатъ д-ръ Крамеръ збѣставъ именованній генеральнымъ прокураторомъ, а совѣтникъ и старшій прокураторъ въ Тріестѣ, д-ръ Шротъ генеральнымъ адвокатомъ при найвысшомъ трибуналѣ.

Пештъ, 9. сѣчня (прив.). Nemzet доноситъ, що державы подписані на берлинськомъ трактатѣ приготавлиють коллективну ноту до Порту, Сербіи и Болгаріи, котора вѣроятно буде заключати въ собѣ пропозицію що до залагодженя текучихъ непорозумѣній.

Будапештъ, 9. сѣчня (прив.). Угорске правительство повѣдомило громадску репрезентацию въ Пресбурѣ, що тамошна фабрика карабиновыхъ набѣвъ одержала позволеніе доставы до Греціи 20 миллионѣвъ набѣвъ.

Берлинъ, 9. сѣчня (прив.). Reichsanzeiger оголошае текетъ латинскаго писма, пересланаго Его Св. Львомъ XIII. до кн. Бисмарка, по поводу удѣленя канцлерови ордера Спасителя. Въ упомянутѣмъ ислѣмѣ принисае Его Святѣсть канцлерови (excelso viro et magno Cancellario) головну заслугу, що примирительну акцію въ дѣлѣ Каролиновъ переказавъ Апостольскій Столицѣ, що встрѣтило загальну симпатию межи всѣма католиками міра.

Букарештъ, 9. сѣчня (прив.). Бельгійскій генералъ Brialmont збѣставъ постоянно занятъ до переведеня постройки укрѣпленій въ Букарештѣ.

Парижъ, 9. сѣчня (прив.). Проектована на рѣкъ 1889 межинародна выставка въ Парижи отбудеся на марсовѣмъ поли;

Атены, 9. сѣчня. Денеші зъ Капен доносятъ, що кретенскій провинціо-нальній рады приготавлиють дескреты для прокламованя уніи съ Грецією.

БИРЖЕВЫЙ КУРСЪ

посля биліотинѣвъ львѣвскои торговельнои палаты зъ дня 9 сѣчня 1885.

Table with multiple columns showing stock and bond prices for various locations like Lviv, Krakow, and Vienna. Includes sections for 'I. Акція за штуку', 'II. Заставні листы за 100 зр.', 'III. Листы долгой за 100 зр.', 'IV. Облагаціи', and 'V. Лесы'.

БИЛЕТЫ ВИЗИТОВЪ

литографованіи

картонъ бѣлый безъ сказъ (знаковъ до обтинаня), рѣвно обтѣтый, за 100 штукъ о одномъ стихѣ съ касеткою зр. 150.

Звычайніи билеты литографованіи 100 шт. 1 зр. (готовы въ трехъ дняхъ по замовленю). За каждый слѣдующій стихъ 10 кр.) За корону 10 кр.) дочисляеся За гербъ 35 кр.)

Для склеиванія и торговель паперу та сама цѣна.

І. СЕРАФІНОВИЧЪ, плицѣ бернардианскій ч. 13.

И. к. генеральна Дирекція австрійскихъ державныхъ желѣзницъ.

Вытягъ зъ розкладу вѣзды,

важный отъ 1 жовтня 1885.

Large table with multiple columns showing train schedules between various stations like Zwardona, Guesatyna, and Lviv. Includes columns for 'Особ. поѣзды' and 'Мѣшаніи поѣзды'.

- 1. Годины поданіи після полудника пештеньскаго. 2. Цѣны въ обѣдкахъ означаютъ вѣчну пору. 3. Поѣзги означеніи † не курсуютъ въ Пятницѣ. 4. " " † " въ Суботы.

СКЛЕПЫ ВЛАСНІИ: Готель Европейскій и улиця Галицка рѣгъ Валувои

ЯНЪ ИГНАТОВИЧЪ

ФИЛІЯ: ВЪ КРАКОВѢ Сукиениць ч. 20.

НИГРЕТИНА

Выборне средство до найкоршого фарбованя волоса на тревалу и хорошу черну или темну краску; есть оно цѣлкомъ не шкодливе и въ застосованю дуже просто. — Цѣна 1 зр.

Средства на вывабленіе плямъ:

Оамина, вывабле плямы зъ пороку, ноту, тлустости, пива, молока, плѣсни и т. п. — 35 кр. Бензолина, вывабле плямы тлусты, покостовы и масевы — 20 и 30 кр. Етилина, вывабле плямы фарбъ зъ подлоги, — флаконъ 25 кр. Явелина, вывабле плямы овочевы и зъ вина червоного, флаконъ 20 кр. — Оксалина, вывабле плямы повсталы зъ ржѣ, крови и атраменту; Бразилина, матеріи черны выполовѣли и попламленей прайи въ Бразилии отыскуютъ первобытній колоръ и полдыскъ, пакетъ 8 кр. Квайял (Quilla), до праяи сѣдывныхъ и волыныхъ матеріи, пакетъ 6 кр. Мыло жолчеве, до вывабленя плямъ застарѣлыхъ, штука 25 кр. а. в.

Найпереднѣйше чернило глицериново

пахнуче до обувя, дае хорошій полдыскъ, мягчить шкбру и хоронитъ отъ пуканя, пуделко 10 и 20 кр. а. в.

СМАРОВИЛО ЛИТОВСКЕ

до обувя и шкбръ, мягчить шкбру, чинитъ ю неперемокающею и тревалою, пуделко 50 кр. и 1 зр. а. в.

АТРАМЕНТЪ ЧОРНЫЙ КАМПЕШОВЫЙ

не плѣсѣе, не осѣдае, не неусъ перѣ, есть всегда чорный и плинный и цѣлкомъ нешкодливыи, флашка по 10, 15, 20, 25, 30 и 50 кр.

Атраментъ синій, фиолетовый, зеленыи, червоный, флашка 10 и 15 кр.

ФАРБА ДО СТЕМПЛЯ

сина, фиолетова, червона, чорна, флашка 10 и 15 кр.

Атраментъ до значеня бѣлизны безъ гумы, флашка 30 кр.

Новышій выробы за цѣнній и досконалій власности збѣстали нагородженій шестыма медалями заслуги.

XXXXXXXXXXXX

КАТЕХИЗАЦІИ

на подставѣ щоденныхъ молитвъ опрацевавъ

АЛЕКСѢЙ ТОРОНСКІЙ Львѣвъ, 1885

сторѣтъ 88 въ 8°

коштуе 40 кр. а съ пересылкою 45 кр.

ПОЛУЧИТИ МОЖНА

въ Администраціи "Мира" во Львѣвъ

и у автора въ Дрогобычи.

64

XXXXXXXXXXXX

ПЕРЕКЛЕТНИЧЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

Михаила Сембратовича

во Львѣвъ, улиця Краковска ч. 19 (коло "Народнаго Дома")

порукаеся для переклѣта книгъ церк., а именно:

- Евангеліе въ ассамитъ переклѣтене отъ 15 до 25 зр. " " шкбру " 10 " 15 " " " " " " " " " 18 " 32 " " " " " " " " " 4 " 12 "

Кромѣ того переклѣтае по дуже умѣренныхъ цѣнахъ всѣ въ кругу сего заводу входящій книги.

Утримае на складѣ прехорошо переклѣтеній книги для записѣвъ

въ брацтво тверзосты

отъ 3 до 10 зр.

МОЛИТВОСЛОВЫ

розличнаго рода хорошо переклѣтеній отъ 1—5 зр.

Кожде порученіе зъ провинціи исполняе якъ найкорше и найточнѣйше. Отвѣтъ на вопросы отворотною почтою.

Пошукоеся до практикы переклѣтничои хлопця зъ провинціи. Зголоситися чимъ скорше.

Еластичніи валочки

до заосмотреня оконъ и дверей

найлучше и найдешевше средство до отворонъ отъ промугу.

ГИПСЪ, КИТЬ ДО ОКОНЪ

порукаютъ

Гибнеръ и Танке

во Львѣвъ.

РУКОДѢЛЬНЯ ОБУВЯ

во Львѣвъ, при улицѣ Руской н-рѣ 3,

въ домѣ Ставропигійскаго Института

Маю честь поручитися ласкавымъ взглядамъ Почтеннои Публики и заручаю, что моимъ наибольшимъ стараніемъ буде: всѣмъ мѣстцевымъ и провинціо-нальнымъ желаніямъ якъ найкорше и найдокладнѣйше задосытувати. При ласкавыхъ замовленяхъ зъ провинціи упрашаю о надсланіи на мѣру звуки-того чобота. Въ надѣи, що Почтенна Публика не бмовитъ менѣ своихъ взглядовъ, пишуея

съ глубокиимъ почтеніемъ

ПАВЛО МАРТИНОВЪ.

(62, 26 — ?)

ТОРГОВЛЯ МИХАИЛА ДЫМЕТА

во Львѣвъ

мае честь поручитися къ услугамъ

ВСЕЧЕСТНЪЙШОМУ ДУХОВЕНСТВУ

и почтеннымъ церковнымъ Братствамъ

въ дѣлѣ приукрашеня и заосмотреня церквей въ всякій снаряды и принадлежности, именно звертае ихъ увагу на:

Иконы всякой величины, такъ на блясъ якъ и на полотнѣ після наилучшихъ взорѣвъ; Евангеліи напестольный въ розличной богатой оправѣ; Кивоты и ковчеги на престолы хорошой рѣзбы и позолоченій правдынымъ золотомъ; Кресты нагробній желѣзній и професіональній; Олтарники или професіональній Иконы; Плащеницѣ на полотнѣ и шолковой матеріи; Хоругви зъ шолковаго и волынаго адамашку; Фелоны зъ льонскои (французскои) матеріи, широкій після греческаго крою; Полиандры (науки) бронзовыи и желѣзныи, позолоченіи и проч. и проч. Цѣнники подрѣбній, на желаніе высылаемъ франко.

Всякіи замовленія выповняются точно и скоро.